

Erik Ansvang

Hellige søer

VisdomsNettet

www.visdomsnettet.dk

Hellige søer

Erik Ansvang

VisdomsNettet
www.visdomsnettet.dk

Hellige søer

Af Erik Ansvang

Guderne vandrede blandt mennesker

Hvis man skal tro de gamle egyptere, var der engang en tid, hvor "*guderne vandrede blandt mennesker*". Men hvad mente egypterne mon med det? Forskerne vil uden tvivl forklare, at det skyldes et primitivt folks primitive trosforestillinger, men åndsvidenskaben oplyser, at der blandt egypterne faktisk befandt sig åndeligt højt oplyste mennesker med et udviklingsniveau og en bevidsthed, der ligger langt over den menneskelige. Disse oplyste sjæle kaldes *mestre* i åndsvidenskaben

I virkeligheden er det hverken mystisk eller fornuftstridigt. Esoterisk set er mestrene menneskehedsens ældre brødre og søstre. Naturvidenskaben mener, at menneskeriget – det 4. naturrige – udgør det absolut højeste udviklingsniveau ... måske endda i Universet. Denne forestilling betragter åndsvidenskaben som direkte naiv. Der findes naturligvis udviklings-, bevidsthedsniveauer og eksistensplaner over menneskeriget. De er selvsagt ikke fysiske, men befinder sig i det metafysiske område.

Det overmenneskelige rige

Dette område udgør det 5. naturrige eller det overmenneskelige rige. Mestrene har fuldført den menneskelige evolutionscyklus. Dermed menes der, at de har forceret deres udvikling frem til det stadie, som menneskeheden som helhed skal nå engang i en fjern fremtid. De kaldes mestre, fordi de mestrer menneskelivet og naturlovene i menneskets verden. De har ikke behov for at reinkarnere, for de har intet at lære fra den fysiske tilværelse, men i det gamle Egypten havde de frivilligt valgt at fortsat at hjælpe menneskeheden på det fysiske plan, og derfor var de til stede i fysiske legemer, og derfor fortæller de gamle egyptere, at "*guderne vandrede blandt mennesker*". Åndsvidenskaben har oplyst navnene på flere af dem.

Den tibetanske mester Djwhal Khul giver via Alice A. Bailey denne vigtige information om livet i det gamle Egypten:

"Man må huske, at "åndelighed" dengang var af en helt anden art end det, der i nutiden går under dette navn ... Der var ingen tanker, som man kender det i nutiden, i denne holdning, men kun en række ud efter det, man fornemmede som uopnåeligt, og det, som man begærede. Det blev fremmet i befolkningen af mestrene ved hjælp af gaver i form af opfindelser af forskellig art og ved at bruge den instinktive menneskemasse til at bygge store og skønne byer og fantastiske bygningsværker, hvoraf resterne endnu eksisterer i nutiden. Det blev gjort under kyndig ledelse af de indviede og mestrene, som brugte deres viden om stoffets og energiens natur til at skabe meget af det, nutidens mennesker famlende forsøger at opdage og muliggøre. Alt hvad den nutidige civilisationsproces har gjort muligt, og meget mere end det, der nu kaldes videnskabelige opfindelser, var kendt i det gamle Atlantis, men det var ikke udviklet af menneskeheden selv."

Alice A. Bailey: *The Externalisation of the Hierarchy*, p. 121-122

Hverken de gamle egypteres udtalelser eller oplysninger fra nutidens åndsvidenskab beviser mestrenes tilstedeværelse i det gamle Egypten, men et tydeligt indicium kunne være de "fantastiske bygningsværker", som den tibetanske mester henviser til. De fleste vil automatisk tænke på pyramiderne og de store templer, men et andet eksempel kunne være Egyptens hellige søer. Umiddelbart lyder en hellig sø i et tempelanlæg ikke som andet end et hul i jorden, der er fyldt med vand, men hvis man tror det, tager man fejl.

Moeris-søen ifølge Herodot

Når man besøger Egypten, imponeres man over meget andet end pyramiderne, templerne, obeliskerne, sfinkserne, kolossalstatuerne og gravene. De store og "hellige" søer er fantastiske byggeprojekter. Hellige søer findes bl.a. ved Karnak-templet, Dendara-templet (hvor Cleopatras bassin ligger) og flere andre egyptiske templer, men desuden har man på luftfotografier fundet spor efter et gigantisk bassin ved Theben (nutidens Luxor).

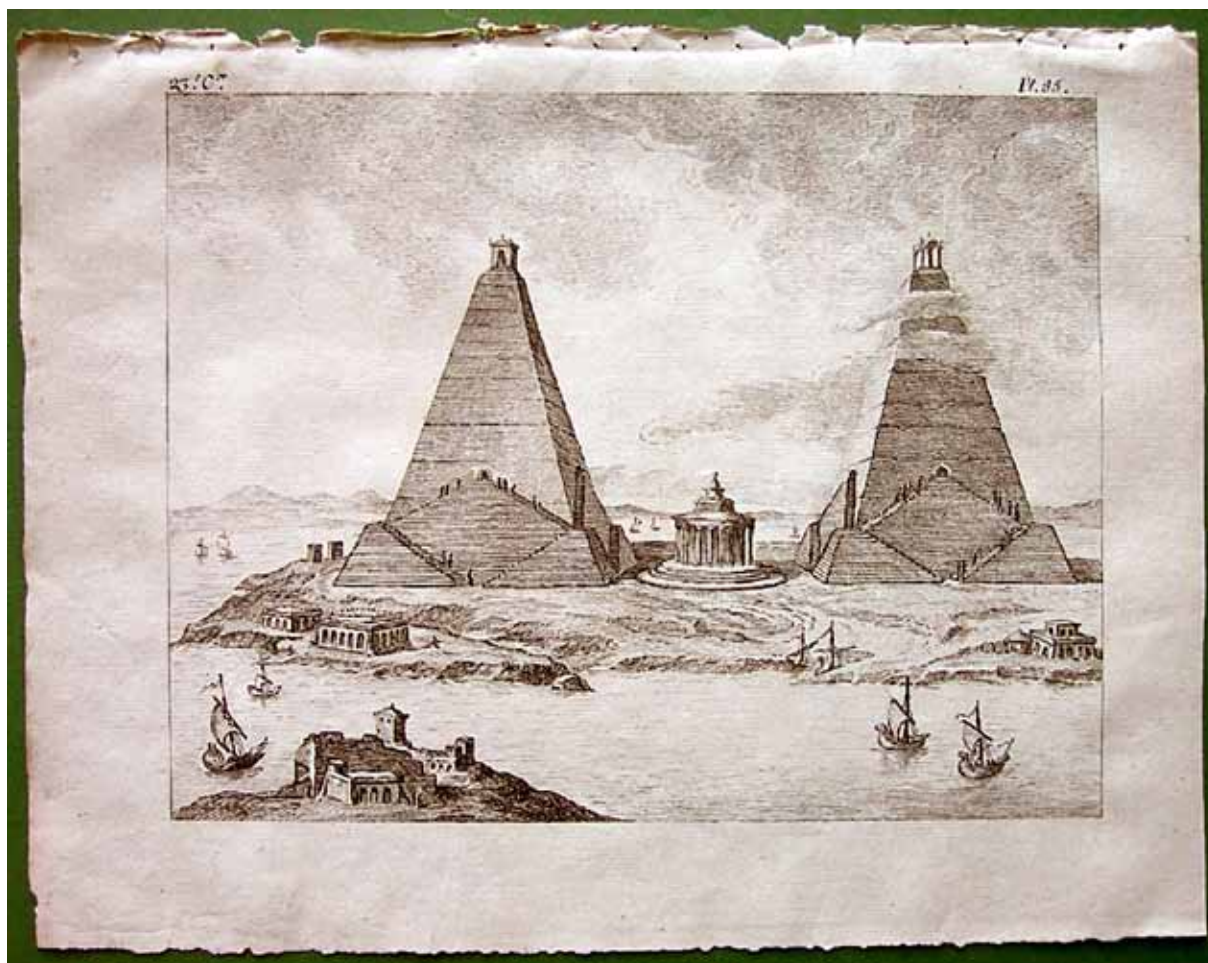
Moeris-søen

Men størst af alle var nok en sø til vandregulering, som nu er forsvundet. Den gik under navnet *Moeris-søen* (Egyptisk *mr-wr* = store kanal). I Egypten har overrisling af ørkenlandet altid været livsvigtigt. Muligheden for at kunne opmagasinere og regulere Nilens vand har tydeligvis interesseret herskerne fra Egyptens tidligste tider. I mange egyptiske templer findes resterne af en gammel vandstandsmåler, det såkaldte "nilometer", og de gamle egyptere fortæller, at vandstanden blev aflæst dagligt ved hjælp af disse målere. Billedet th. viser Kom Ombo-templets nilometer.

Historieskriveren Herodot, der levede ca. 485-425 f. Kr., og som har fået tilnavnet "historiens fader", fortæller om en kunstig sø af ekstremt store dimensioner. På sine rejser besøgte han Egypten og studerede bl.a. labyrinten i nærheden af Kro-

kodilopolis. Labyrinten, der lå i nærheden af Moeris-søen, havde 3.000 rum – halvdelen over og halvdelen under jorden. Det gigantiske bygningskompleks er nu helt forsvundet, og man ved ikke engang præcis, hvor det har ligget.

Gammel tegning af de to pyramider i Moeris-søen

Herodot skriver:

"Selvom labyrinten i sig selv er et under, vækker den såkaldte Moeris-sø, hvor labyrinten er bygget, endnu større undren. Søens omkreds har en udstrækning af 3.600 stadier eller 60 skhoiner, altså lige så stor som selve Egyptens udstrækning langs med havet. Søen strækker sig i længden fra nord til syd og har en dybde af 50 favne, hvor den er dybest. At den er en bedrift, der er udført med menneskehænder – dvs. udgravet – viser den selv tydeligt, for omtrent midt i søen står der to pyramider, som begge løfter sig 50 favne over vandfladen. Og den del, der er bygget under vandet, er lige så stor. Oven på hver af dem er der rejst en kolossalstatue af et menneske, der sidder på en trone. Pyramiderne er 100 favne høje, men de 100 favne er lige så meget som 1 stadie på 6 plethrer, da 1 favn udgør 6 fod eller 4 alen – 1 fod er nemlig 4 håndsbred lang, mens 1 alen er 6 håndsbred.

Labyrinten

Vandet i søen har ikke sit udspring her på stedet, for området er forfærdelig tørt. Det ledes derhen fra Nilen gennem en kanal, og i seks måneder løber vandet indad til søen, i seks måneder igen ud af søen til Nilen. I de seks måneder, hvor vandet løber ud af søen, giver den hver dag 1 talent i sølv til kongens kasse som afgift for fiskeriet, men i den tid, hvor vandet løber ind til søen, giver den 20 miner. Egnens folk fortalte også, at denne sø har et underjordisk afløb til Syrten i Libyen, idet den imod vest strækker sig ind til det indre af landet langs med bjergkæden oven for Memphis.

Da jeg imidlertid ikke nogetsteds kunne få øje på jorden fra denne udgravning – og det var mig magtpåliggende at vide mere om det – spurgte jeg de, der bor tæt ved søen, om, hvor den udgravede jord var blevet af. De forklarede mig, hvordan den var blevet ført væk, og de havde ikke problemer med at få mig til at tro på det ... Efterhånden som egypterne udgravede jorden, kastede de den nemlig i Nilen, og floden optog jorden og førte den væk. På denne måde skulle denne sø være blevet udgravet.”

Fra Herodots Historie, bog 2

Andre kilder

Den græske geograf Strabo (ca. 63-21 f.Kr.), besøgte også Egypten. Han fortæller, at labyrinten er et projekt, der tåler sammenligning med pyramiderne. Om Moeris-søen siger han, at den var en åben sø, og størrelsen og farven kan sammenlignes med havet.¹

Den græske historieskriver Diodorus Siculus, (ca. 40 f.Kr.), fortæller også om Moeris-søen, og den omtales desuden hos den romerske historiker Tacitus og encyklopædisten Plinius den Ældre, begge 1. årh. e.Kr. De var alle overbevist om, at søen er kunstig.²

Herodot så Moeris-søen med egne øjne, men nu er den helt forsvundet, og ingen ved nøjagtig, hvor den har ligget. Mange gætter på oasen Faiyum sydvest for Cairo.

Bassinet ved Theben

Et andet stort vandreservoir, som næsten er forsvundet, er en kunstig sø ved Theben. De eneste tilgængelige oplysninger om denne sø stammer fra et luftfoto, der findes på Egyptian Museum i Cairo.

Fotografiet viser Theben-området i retning mod Luxor. Man skimter her konturerne af et anlæg, der kunne være et bade- eller svømmebassin, der har været 1.940 m langt og 340 m bredt. Det ligger syd for Medinet Habu-templet. På en skarabæ (billedet), der er fundet i området, har egypterne angivet disse præcise mål, og de har tilføjet oplysninger om den tid, det tog at udgrave bassinet.

De gamle egyptere fortæller, at bassinet blev udgravet på utroligt hurtigt. *Det tog kun 15 dage.* Det er ikke en helt ringe arbejdspræstation, og den svenske civilingeniør Henry Kjellson, har foretaget en beregning af, hvor mange mennesker, der er behov for, for at kunne udføre dette arbejde, hvis bassinet skulle være 3 m dybt. Normalt er bassinerne ellers meget dybere. Karnak-søen eller -bassinet og Cleopatras bassin er ca. 10 m dybe. Men hvis man antager, at det blev gravet med spader (egypterne brugte imidlertid ikke spader men hakker), og at materialet skulle bæres væk i kurve, ville man være nødt til at bruge 4.000.000 mennesker ... *fire millioner mennesker.*

1 Strabo XVII 1.35

2 Diodor I 51, Plinius den Ældre. XXXVI 76, Tacitus Annales II 61

Den hellige sø i Karnak-templet er 10 meter dybt

Arbejdet kan sammenlignes med en arbejdspræstation udført med håndkraft i nutiden, for det kan sammenlignes med de kinesiske inddæmningsarbejder ved Ming-dalen, hvor 400.000 kinesere³ med håndkraft og ved hjælp af kurve, der blev båret på ryggen, flyttede 2.000.000 kubikmeter materiale på 160 dage. Hvis bassinet ved Theben skulle være bare 3 m dybt, måtte der fjernes ca. 2.000.000 kubikmeter jord. Hvis det skal ske på 15 dage, kræves der 4.000.000 mennesker. Så mange mennesker ville selv en farao umuligt kunne samle bare for at få et bassin gravet på 15 dage.

Hvis skarabætekstens oplysninger skal kunne forklares, er man nødt til at acceptere, at der på den tid må have stået avanceret teknik og muligvis ukendte maskinelle hjælpemidler til rådighed.

3 Iflg. i *Bunte Deutsche Illustrierte*, nr. 43, 1959

Gået i glemmebogen

Der er ingen naturvidenskabelig forklaring (som ofte forveksles med en "naturlig" forklaring) på denne og andre af de gamle egypteres præstationer, men hvis "*guderne vandrede blandt mennesker*", og arbejdet blev udført under "*kyndig ledelse af de indviede og mestrene, som brugte deres viden om stoffets og energiens natur til at skabe meget af det, nutidens mennesker famlende forsøger at opdage og muliggøre*", sådan som mesteren Djwhal Khul forklarer det, har de gamle egyptere ikke udført et mirakel, men blot benyttet teknisk viden, som senere er gået i glemmebogen.

VisdomsNettet

www.visdomsnettet.dk